

PORTUS

Měsíční zpravodaj farností Velešín, Sv. Jan nad Malší, Besednice a Soběnov

4

červenec
srpen

2015

PRÁZDNINOVÝ PŘÍBĚH

Nastává čas prázdnin, čas odpočinku a intenzivnějšího prožívání rodinných a přátelských setkávání. Jako každý rok, vám chci i nyní popřát zasloužený odpočinek tělesný i duševní, a také nabídnout něco k zamýšlení a pro potěchu ducha. Oslovil mě příběh salesiánského kněze a spisovatele **P. Bruna Ferrera** s názvem:

CO JE ŽIVOT?

Jednoho teplého letního dne kolem poledne zahalilo les hluboké ticho. Ptáci schovali hlavu pod křídlo. Všechno odpočívalo. Jen pěnkava zvedla hlavu a zeptala se: „Co je to život?“ Všichni byli tou těžkou otázkou překvapeni. Jedna růže, která právě vykvetla a rovnala si jeden po druhém okvětní plátky, řekla: „Život znamená kvést.“ Motýl, který se od rána nezastavil a šťastně poletoval z květu na květ, řekl: „Život je radost a slunce.“ Mravenec, který vlekl slámku desetkrát delší, než byl on sám, řekl: „Život je práce a únava.“ Včela, pilně snášející nektar z květů, zabzučela: „Život je směr práce a potěšení.“

Debata začínala být vážnější, takže i myš vystrčila hlavu z díry a řekla: „Život je boj v temnotě.“ Straka, která žije jen proto, aby vyváděla ostatním špatné kousky, řekla: „Co je to za debatu! Měli bychom se zeptat na názor někoho inteligentního!“ Rozpoutala se živá diskuze. Nakonec se zeptali jemného deštíku, který odvětil: „Život jsou samé slzy. Nic než slzy.“ Nedaleko šumělo moře. Mohutné vlny se zvedaly a ze všech sil se vrhaly proti skalám a útesům, pak zase couvaly, skoro jako by nabíraly sílu, a zase se vracely do útoku na žulová skaliska. Vlny také vyjádřily své mínění: „Život je vždy marný zápas o svobodu!“

Na hlubokém modrém nebi načrtával orel královský své kruhy a hrdě zvolal: „Život je dobývání výšin!“ Ohebná vrba namítla: „Život znamená umět se ohnout v bouři.“ Pak se snesla noc. Svůj názor vyjádřila i sova: „Život znamená využít příležitost, když všichni ostatní spí.“ Chvilí bylo hluboké ticho. Mladík, který se vracel v noci domů, vyhrkl: „Život je ustavičné hledání štěstí a řetěz zklamání.“ Konečně začalo svítat. Svitání se rozvinulo ve vsi své slávy a řeklo: „Tak jako já, svitání, jsem začátkem nadcházejícího dne, tak je život začátkem věčnosti.“

„Vím, že nemohu tomu, kdo mne po všechny dny miluje, darovat nic než tento malý dnešní den. Jak bych mu však mohl říci ano za všechny své dny, kdybych mu nedaroval i tento dnešní malý den...? Bůh má tisíc let na to, aby stvořil jediný den; já mám jediný den na to, abych udělal něco věčného: Dnešek!“ (Bratr Christian de Chergé, mučedník)

P. Martin

OKÉNKO PRO SENIORY

Dne 13. července 2015 byl vysvěcen v českobudějovické katedrále 13. sídelní biskup **Vlastimil Kročil**. V našem okénku bychom si mohli připomenout řadu jeho předchůdců – jejich portréty můžeme vidět v budově biskupství.

Císař Josef II. vydal 5. prosince 1783 dekret o vzniku biskupství v Českých Budějovicích a hned také jmenoval prvního biskupa **Jana Prokopa, hraběte Shaafgotsche**. S tím však musel souhlasit papež v Římě, souhlasný dekret dostal 26. září 1785 a v prosinci byl vysvěcen na biskupa pražským arcibiskupem Antonínem Petrem Příchovským. Zemřel roku 1813 ve věku 65 let.

Teprve po dvou letech se stal novým biskupem **Arnošt Konstantin Růžička** (1815–1845). Byla to doba pojozefinská, rozhodující slovo měli ve všem státní úředníci.

Na pět let se diecéze ujal **Josef Ondřej Lindauer**, který pocházel z chudé a prosté rodiny. Povolal do městské nemocnice sestry z kongregace svatého Karla Boromejského.

Čtvrtým biskupem byl ještě dnes velmi známý **Jan Valerián Jirsík** (1851–1883). Byl pro diecézi pravým požehnáním a zanechal nám po sobě trvalou památku (první české gymnázium).

Pátým biskupem byl jmenován **František de Paula, hrabě Schönborn** (1883–1885), který se později stal kardinálem a pražským arcibiskupem.

Vystřídal ho **Martin Josef Říha** (1885–1907). Byl doktorem teologie a vyučoval v českobudějovickém semináři.

Poslední tři roky stál po jeho boku generální vikář **Josef Antonín Hůlka**, který se stal později sedmým biskupem (1907–1920). Prožil nelehkou dobu války a poslední roky mu ztížil náboženský rozvrat „nové republiky“.

Podobný osud stihl i osmého biskupa **Šimona Bárta** (1920–1940). Němci nedovolili zvolit českého biskupa, a tak byl další jmenován až v roce 1947 – biskup **Josef Hlouch** (1947–1950, 1968–1972), který měl asi nejhorší osud ze všech. Postarala se o to komunistická totalita a nový desátý biskup mohl nastoupit až v roce 1990. Byl to **Miloslav Vlk** (1990–1991), po roce byl však zvolen arcibiskupem pražským a později se stal i kardinálem.

Předposlední dva biskupové přišli z Prahy, už jako pomocní pražští biskupové. **Antonín Liška** (1991–2002) byl rodem Jihočechem. **Jiří Paďour** se stal nejdříve biskupem „koadjutorem“, a pak teprve sídelním biskupem. Je jediným řeholníkem v biskupské řadě. Pro těžkou nemoc se vzdal úřadu a po roce sedisvakance máme tedy třináctého sídelního biskupa a ve své funkci pomocného biskupa pokračuje Pavel Posád.

Tedy: **Ad multos annos!!**

Poutní mše svatá v kostele sv. Víta v Českém Krumlově s biskupem Vlastimilem Kročilem, 15.6.2015

PLÁNOVANÉ AKCE ČERVENEC SRPEN

BESEDNICE

5. 7. neděle 11 hodin – poutní mše svatá

SOBĚŇOV

30. 6. úterý–6. 7. pondělí – ministrantský tábor Via Legenda

PUTIM

16. 8. neděle–21. 8. pátek – tábor dívek

Aktualizace a doplnění najdete na stránkách www.farnostvelesin.cz

VTIPNÉ OKÉNKO

„Markétko, proč tvá mladší sestra pláče?“ ptá se teta neteře.

„Protože jsem jí pomáhala.“

„Pomáhala? A s čím?“ ptá se dál teta.

„Pomáhala jsem jí sníst čokoládu.“

Pan učitel vysvětluje rozdíl mezi nehodou a neštěstím.

„Může mi někdo z žáků říci nějaký příklad?“

„Prosím, pane učiteli, když ztratím žákajdu, je to nehoda a když ji tatínek najde, je to neštěstí.“

„Tak mi už konečně ukaž to svoje vysvědčení, Pavlíku.“

„Nemůžu, mami, já jsem ho půjčil Kristýnce, aby vystrašila tatínka.“

Mirek se ptá Jendy:

„Tak, kolik vážíš?“

„S brýlemi padesát kilo.“

„A bez nich?“

„Bez nich nevidím na váhu.“

Malá Evička šla poprvé do školy. Druhý den ji maminka budí:

„Vstávej, Evičko, musíš do školy!“

„Cože, ještě jednou?“

Paní jde na návštěvu k přítelkyni a před dveřmi potká strašně špinavého kluka své kamarádky.

„Chlapče, vy se doma vůbec nemýjete?“

„Proč, my se poznáme po hlase.“

Na třídní schůzce povídá maminka paní učitelce:

„Náš Lubošek je velice hodný a poslušný chlapec. Ale kdyby snad jen přece někdy zlobil, stačí potrestat jeho souseda. Lubošek se lekne a hned bude zas hodný.“

„Mami, táta mi právě říkal, že pocházíme z opic. Je to pravda?“

„Nevím, chlapče, tvůj otec mě nikdy nechtěl seznámit se svou rodinou...“

„Kájo, proč na třídní schůzky také někdy nepřijde tatínek?“ zajímá se třídní. „Potřebovala bych s ním mluvit.“

Největší kvítko ze třídy vysvětluje: „Víte, paní učitelko, maminka se bojí, že by mi to u vás ještě víc zavařil.“

Malý chlapec se velmi bojí tmy. Jednou večer mu matka řekne, aby šel na zadní verandu a přinesl jí koště. Hoch se na matku podívá a prohlásí: „Mami, já tam nechci jít, je tam tma.“

Matka s úsměvem synka uklidňuje: „Nemusíš se bát tmy. Je tam Ježíš. Bude na tebe dávat pozor a bude tě chránit.“

Chlapec se na matku ještě jednou podívá a s vážným výrazem ve tváři se zeptá: „Jsi si jistá, že tam je?“ „Ano, jsem si jistá. Ježíš je všude a je vždycky připraven pomoci, když ho potřebuješ.“

Hoch o tom chvíli přemýšlí, až nakonec dojde k zadním dveřím, malinko je pootevře, opatrně nakoukne do tmy a zavolá: „Ježíši? Jestli tam jsi, mohl bys mi, prosím, podat koště?“

VIKARIÁTNÍ DĚTSKÁ POUŤ ŘÍMOV

Anna Hovorková

Ačkoliv už dávno odrostlá dětským střevíčkům jsem z Boží dobroty směla prožít dětskou vikariátní pouť v Římově.

Kdo tam byl, určitě pocítil radost, která pouť provázela. Takže jen ve stručnosti – nápad s lámáním a rozdáváním chleba v kapli Poslední večeře při křížové cestě byl skvělý a stejně tak samotný chléb.

Díky za vše.

POUŤ FARNOSTI A KDU-ČSL

Ludmila Koubová

Šestnáctého dne měsíce května zarachotila ve Velešíně poutnická hůl a vytáhla nás místní poutníky na pouť ke hrobu blahoslaveného Hroznaty do kláštera v Teplé. Naše pouť byla procházka růžovým sadem proti cestě Hroznatově. Urozený český šlechtic Hroznata po smrti manželky a jediného syna několikrát odešel na křížovou výpravu, ale obyčejně mu v ní něco zabránilo a místo toho navštívil papeže. Poprvé obdržel za pokání založit klášter, později získal privilegia a povolení založit další klášter. Jako první tedy vznikl klášter premonstrátů v Teplé v roce 1193 a někdy po roce 1200 ženský klášter v Chotěšově. Hroznata pak vstoupil do vlastního kláštera v Teplé jako správce majetku obou svých fundací. Hroznata se svou družinou úspěšně hájil tyto majetky před německými rytíři z Chebska. Nakonec však padl do léčky, byl zajat, vržen do hladomorny a v ní 14. 7. 1217 zemřel. Jeho tělo bylo vykoupeno mnichy, uloženo v kamenné rakvi v klášterním kostele. Již v polovině 13. století byl sepsán Hroznatův životopis Vita fratris Hroznatae. Papež Lev XIII. potvrdil dne 14. 9. 1897 jeho uctívání jako blahoslaveného a o 100 let později byl papežem Janem Pavlem II. jmenován patronem nově vzniklé Plzeňské diecéze. Na počátku roku 2004 zahájil biskup František Radkovský kanonizační proces. V klášterním kostele sloužil mši svatou náš otec Martin, o historii Teplé i o blahoslaveném Hroznatovi nám vyprávěl pan průvodce. Prohlédli jsme si původní Hroznatův kamenný sarkofág a společně jsme se modlili u hrobu blahoslaveného Hroznaty za úmysly naší farnosti.

V nedalekém Bečově nad Teplou jsme obdivovali relikviář svatého Maura, druhou nejvýznamnější zlatnickou památku po korunovačních klenotech. Relikviář sv. Maura patří mezi domečkové a pochází z let 1225-1230, kdy byl vyroben na objednávku benediktinského kláštera ve Florennes pro ostatky sv. Maura, sv. Apolináře, sv. Timoteje a sv. Jana Křitele. V roce 1838 jej koupil bečovský vévoda Karl Alfred Beaufort-Spontin. Na konci druhé světové války zakopali Beaufortové relikviář pod podlahu hradní kaple. V roce 1984 projevil zájem americký občan o odkoupení blíže nespecifikované památky, na základě toho zahájily československé úřady pátrání a tato památka byla nalezena kriminalisty dne 5. 11. 1985. Relikviář byl uložením v sutinách poškozen, následně uložení v bankovním trezoru přivedlo destrukci dřevěného jádra. Po náročném restaurování je relikviář od roku 2002 přístupný veřejnosti. Obě místa jsou plná historie, dávné, minulé i nové, ale v každém případě pohnuté. Na každé věci, v každém koutě naleznete doklady o tom,

jak byly tyto památky devastovány nedbalostí, necitlivým přístupem i lhostejností. Na straně druhé je vidět i nemalé úsilí tyto škody napravit a zachránit pro budoucnost nemalé kulturní dědictví. Unaveným nohám jsme dali odpočínutí a vyprahlým hrdlům svlažení v Plzni v pivovarské restauraci Na Spilce. Poslední zastavení bylo v Blatné, kde jsme se modlili u hrobu otce Karla Šmákala, který, jak si jistě mnozí vzpomenete, býval farářem ve Velešíně, předchůdcem otce Martina. Vřelé díky patří organizátorům manželům Ondráškovým a Trojákovým za zajištění celého zájezdu, velký dík patří také otci Martinovi za mši svatou a za průvodní slovo i modlitby.

ÚKLID KOSTELA

Jana Vaclíková

Ráda bych dnes tímto způsobem poprosila o pomoc při úklidu našeho kostela. Mnoho let se vždy tohoto úkolu ujímaly ochotné ženy (někdy i muži) a několikrát do roka kostel „vygruntovaly“. Každý, kdo se někdy zúčastnil, ví, že je každá ruka ochotná pomoci vítaná. Vzhledem k tomu, že se v kostele schází mnoho lidí, ať už na pravidelných bohoslužbách nebo i na dalších mimořádných akcích, domnívám se, že by bylo dobré udržovat pořádek průběžněji. Přicházím tedy s návrhem vytvořit několik skupinek, které by se pak pravidelně střídaly a s úklidem by tak pomohly. Tento systém mají zavedený v mnoha větších farnostech a úspěšně funguje. Prosim tedy každého, kdo je ochoten a schopen pomoci, aby mi dal během července vědět buď osobně, nebo zavolal na telefon 728 079 522. Na společné schůzce bychom pak domluvili konkrétní praktické možnosti. Moc děkuji všem, kdo přiloží ruku k dílu, abychom se o náš dům Boží důstojně postarali.

MŠE SVATÉ A ÚMYSLY – ČERVENEC SRPEN 2015

5. 7. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	mše svatá
	Besednice	11:00	poutní mše svatá
	Soběnov	-	-
12. 7. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Besednice	9:45	mše svatá
	Soběnov	11:00	mše svatá
19. 7. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	mše svatá
	Besednice	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Soběnov	11:00	mše svatá
26. 7. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Besednice	9:45	mše svatá
	Soběnov	11:00	mše svatá
2. 8. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	mše svatá
	Besednice	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Soběnov	11:00	mše svatá
9. 8. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Besednice	9:45	mše svatá
	Soběnov	11:00	mše svatá
16. 8. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Besednice	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Soběnov	11:00	<i>bohoslužba slova</i>
23. 8. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	mše svatá
	Besednice	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Soběnov	11:00	mše svatá
30. 8. neděle	Velešín	8:00	mše svatá
	Svatý Jan	9:45	<i>bohoslužba slova</i>
	Besednice	9:45	mše svatá
	Soběnov	11:00	mše svatá

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

3. 7. Svát. sv. Tomáše, apoštola
4. 7. Pam. sv. Prokopa
5. 7. 14. neděle v mezidobí
6. 7. Pam. sv. Marie Gorettiové
11. 7. Svát. sv. Benedikta
12. 7. 15. neděle v mezidobí
19. 7. 16. neděle v mezidobí
22. 7. Pam. sv. Marie Magdalény
25. 7. Svát. sv. Jakuba
26. 7. 17. neděle v mezidobí
29. 7. Pam. sv. Marty
31. 7. Pam. sv. Ignáce z Loyoly

1. 8. Pam. sv. Alfonsa z Liguori
2. 8. 18. neděle v mezidobí
4. 8. Pam. sv. Jana Maria Vianneye
6. 8. Svát. Proměnění Páně
8. 8. Pam. sv. Dominika
9. 8. 19. neděle v mezidobí
14. 8. Pam. sv. Maxmiliána Marie Kolbeho
15. 8. Slav. Nanebevzetí Panny Marie
16. 8. 20. neděle v mezidobí
20. 8. Pam. sv. Bernarda
21. 8. Pam. sv. Pia X.
22. 8. Pam. Panny Marie Královny
23. 8. 21. neděle v mezidobí
27. 8. Pam. sv. Moniky
28. 8. Pam. sv. Augustina
29. 8. Umučení sv. Jana Křtitele
30. 8. 22. neděle v mezidobí

Pořad bohoslužeb ve všední dny o prázdninách bude upřesněn vždy v neděli při ohláškách.

Společenství:

Velešín

Společenství rodin
Jana Vaclíková
728 079 522

Besednice, Svátý Jan

Společenství rodin Farní společenství
Ludmila Paňhová Zdeněk Bláha
724 233 772 739 528 574

Kontakt na duchovního správce farnosti:

P. ThMgr. Martin Bětuňák
Náměstí J. V. Kamarýta 44
382 32 Velešín
Telefon: 605 446 007

Internet:

www.farnostvelesin.cz
zdenek.vaclik@centrum.cz